Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31713
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

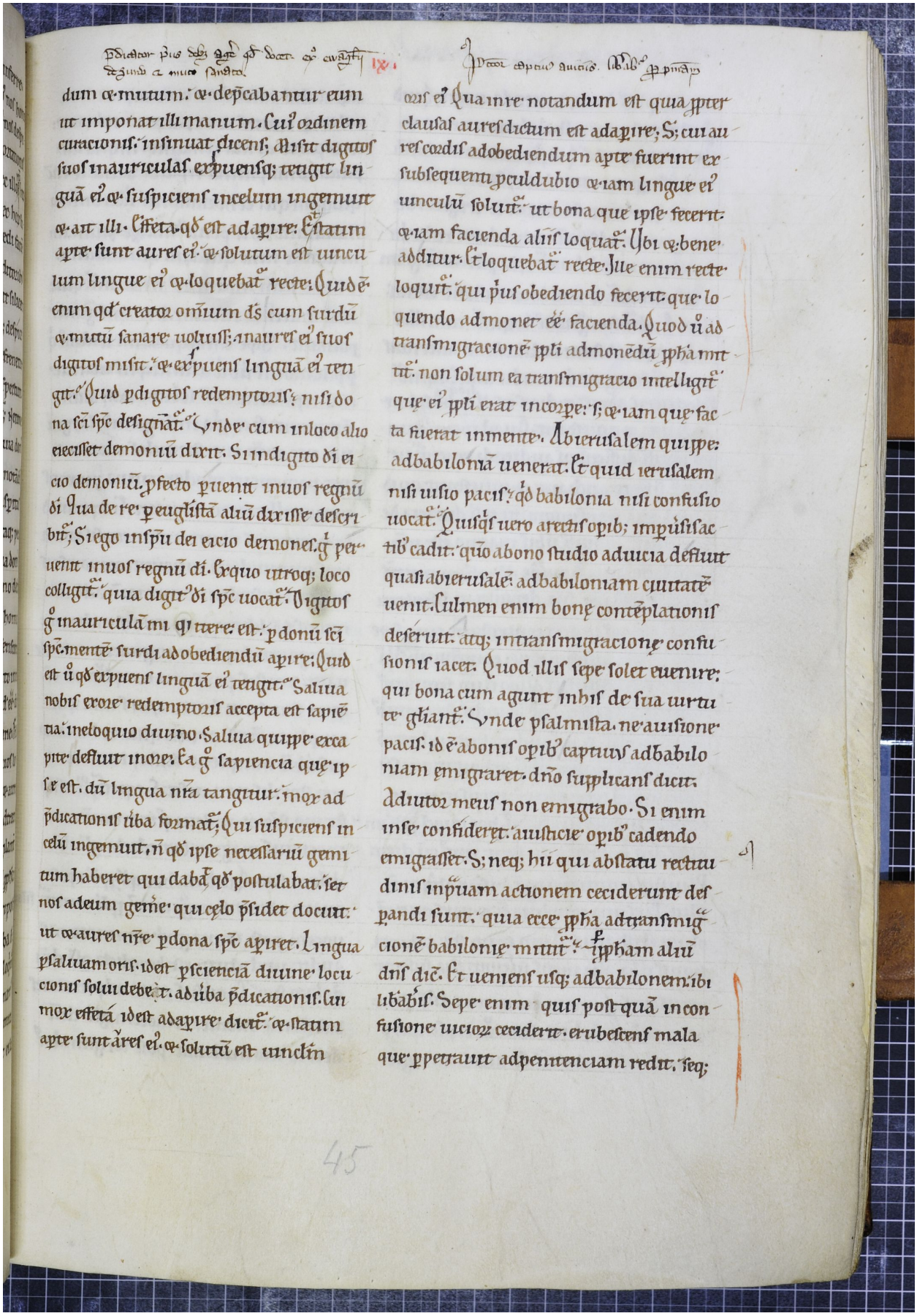

dum ⁊ mutum. ⁊ deprecabantur eum
ut imponat illi manum. Cui ordinem
curationis insinuat dicens; Misit digitos
suos in auriculas eius expuensq; tetigit lin
guā eius ⁊ suspiciens in celum ingemuit
⁊ ait illi. Effeta. qđ est adapire. Et statim
apte sunt aures eius. ⁊ solutum est uncu
lum lingue eius ⁊ loquebat recte. Quid ē
enim qđ creator omnium ds cum surdū
⁊ mutū sanare uoluit. in aures eius suos
digitos misit. ⁊ expuens linguā eius tetī
git. Quid p digitos redemptoris. nisi do
na sci spūs designat. Vnde cum in loco alio
eiecisset demoniū dixit. Si in digito di ei
cio demonia. profecto peruenit in uos regnū
di. Qua de re. p euglistā alibi dixisse descri
bit. Si ego in spu dei eicio demones. g̃ per
uenit in uos regnū di. Et quo utroq; loco
colligit. quia digit⁹ di spūs uocat. Digitos
g̃ in auricula mi qrere est. p donū sci
spūs mentē surdi ad obediendū apire. Quid
est ū qđ expuens linguā eius tetigit. Saliua
nobis erate redemptoris accepta est sapiē
tia. in eloquio diuino. Saliua quippe exca
pite defluit in ore. Ea g̃ sapiencia que ip
se est. du lingua nra tangitur. mox ad
pdicationis ūba formatur. Qui suspiciens in
celū ingemuit. n qđ ipse necessariū gemi
tum haberet qui dabat qđ postulabat. sed
nos ad eum gemē. qui celo psidet docuit.
ut ⁊ aures nre. p dona spūs aperiat. Lingua
psaltam oris. id est psciencia diuine locu
tionis solui debet. t. ad ūba pdicationis. cū
mox effeta. id est adapire dicit. ⁊ statim
apte sunt aures eius. ⁊ solutū est uncū

Liber apud Anicios. Abb. ap̃ prīdē

lum eius. Qua in re notandum est qua ꝓpter
clausas aures dictum est adapire; Si; cui au
res cordis ad obediendum apte fuerint ex
subsequenti p culdubio ⁊ iam lingue eius
unculū solutū. ut bona que ipse fecerit
⁊ iam facienda alios loquatur. Ubi ⁊ bene
additur. Et loquebat recte. Ille enim recte
loquit. qui p̃fus obediendo fecerit que lo
quendo admonet ee facienda. Quod ū ad
transmigrationē ipti admonēdū pha mit
tit. non solum ea transmigratio intelligit
que ei ipti erat incorpe. si ⁊ iam que fac
ta fuerat in mente. Ab ierusalem quippe
ad babiloniā uenerat. Et quid ierusalem
nisi ūsio pacis. qđ babilonia nisi confusio
uocat. Quisq; uero a recti⁹ opib; impūsis ac
tib cadit. quo abono studio aduicia defluit
quasi ab ierusalē ad babiloniam ciuitatē
uenit. Culmen enim bone contēplationis
deseruit. atq; in transmigratione confu
sionis iacet. Quod illis sepe solet euenire.
qui bona cum agunt in ois de sua uirtu
te gliant. Vnde psalmista. ne ad uisione
pacis. id ē a bonis opib; captiuus ad babilo
niam emigraret. dño supplicans dicit.
Adiutor meus non emigrabo. Si enim
inse confideret. a uisicie opib; cadendo
emigrasset. Si; neq; hi qui ab statu rectitu
dinis in pauam actionem ceciderunt des
pandi sunt. quia ecce ipha ad transmig
cionē babilonie mittit. et ipham alibi
dns dic. Et ueniens usq; ad babilonem. ibi
habitabis. Sepe enim quis post quā in con
fusione uicioz ceciderit. erubescens mala
que pperauit ad penitenciam redit. seq;

45